

Şeytan Girdi İçime 1

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 04 Eylül 2011

İstesek de, istemesek de çoğu zaman hepimiz içimizde ki şeytana yenik düşmedik mi? Hayatımız boyunca sonradan akli baliğ olarak düşündüğümüzde kendimizi haklı çıkarmak için hep aynı bahaneyi tekrarlar dururuz. "Olacak şey değil ama şeytan dürttü ne yapayım?" Diyerek işin içinden kolayca sıyrılıveririz.

Şeytanı hep gözümüzde veya filmlerde boynuzlu zaman zamanda tek gözlü olarak canlandırırız.

Ama ne hikmetse hiç sevmediğimiz bu yaratığı hep içimizde taşırız. Ha bu arada günahını almayayım, her zaman kötü şeyler için dürtmez şeytan insanı zaman zamanda iyi işler için dürttüğü olur.

Mesela bir yazarı dürtter ona bir yazı yazdırır. Ya da bir ressamı dürtter eline fırçayı aldırır. Ne bileyim bazen hiç yazmayana bir şiir yazdırır. İster anı diye isimlendirin isterse macera içimdeki şeytanla ilgili anılarımı sizlerle paylaşmam için yine içimdeki şeytan dürttü beni.

Bu serinin ilk bölümü "Yeşil erik" İyi okumalar.

YEŞİL ERİK

Çok uzun yıllar önceydi " Kendimi ilk bilmeğe başladığım zamanlar." Baba memleketim olan Şanlı Urfa'nın Akçakale kasabasında yaşıyorduk.

Memur bir babanın üç çocuğundan(sonradan dört oldu) en küçüğü idim. Sanıyorum 4-5 yaşlarında ancak vardım. Bir gün babam ve iki ablamla birlikte kasabanın tek manavına gitmiştik.

Memur maaşı ile zar zor ev geçindiren babam, mümkün olduğunca bizleri pek bir şeyden mahrum etmek istemeyen bir yapıya sahipti, dar gelirine rağmen manavdan birkaç çeşit meyve aldı.

O sırada küfenin içinde duran yeşil erikler dikkatimi çekmişti. Babamın alıp almadığını hatırlamıyorum ama galiba şeytan ilk defa o gün dürttü beni ve kimseye göstermeden sepetten bir tanecik erik çalarak avucumda sakladım.

Bir müddet sonra alışverişi bitiren babamın haydi gidiyoruz komutuyla yola koyulduk.

İşte ne olduysa o anda oldu babam ısrarla büyük ablamın elini tutmamı istiyordu. Elimi vermemek için uzun süre direndim. Yoksa foyam meydana çıkacaktı.

Ama babamı da şeytan dürtmüş olacak ki beni azarlayarak "Tut dedim ablanın elini" Diyerek söylendi.

Sonunda olan oldu;

"Avucunun içinde ne var senin bir şey mi saklıyorsun? Diye bağırın babama korkuyla bakarak,

Çocukça bir inatla "Hayır" Dedim

Ancak az sonra küçücük avucum sanki bir mengineyle açıldı ve yeşil erik ortaya çıktı.

Yüz ifadesi daha da sertleşen babam bizi eve bırakırken; "Akşam geldiğimde görüşeceğiz seninle Fikret Efendi" Diyerek işine döndü.

Hatırladığım kadarıyla bu babamın bana ilk "Efendi" diye hitap edişiydi. Daha sonraları her

kızdıgında bana "Efendi" diye hitap etti böylelikle bende bana "Efendi" diye hitap ettiğinde bir suç işlediğimi anlıyordum artık.

Unutmadan söyleyeyim, babadan kalma bir alışkanlık ben de çok kızdıgım insanlara halen "Efendi" veya "Hanımefendi" Diye hitap ederim. Her ne kadar kulağa hoş gelse de, aslında bu babamdan bana geçen bir kızgınlık ifadesidir.

Akşam babam hiçbir şey söylemedi. Ama benimle de hiç konuşmadı. Ertesi gün giderken hafifçe kulağımı çekti ve "Bir daha sakın ha! Yaptığın çok ayıptı." Dedi sadece.

O gün çocuk aklımla bir daha şeytana uymamaya karar vermiştim ama o ara sırada olsa yine beni ziyarete geldi. Başta da söylediğim gibi bazen de iyi şeyler için dürtmeye geldi, ama ben hep iyi şeyler yaptığımda " tıpkı okulda aldığımız iyi notu kendimizin alıp, kötü notu öğretmenin verdiği gibi." Kendim yaptım dedim, kötü bir şey yaptığımda ise suçu hep şeytana attım.

Zaten hangimiz böyle yapmıyoruz ki.

Şeytan girdi içime
Bak şu yeşil biçime
Meyvelerin hasıydın
Isırmaya razıydım